

ANETA ANTOSIAK

PODRÓŻE W CZASIE

SCENARIUSZ PRZEDSTAWIENIA

DLA UCZNIÓW KLAS IV-VI SZKOŁY PODSTAWOWEJ ORAZ GIMNAZJUM

© Copyright by **Pracownia Edukacyjno-Artystyczna Skene**

Żory 2012

ISBN 978-83-63-171-08-7

www.skene.com.pl

e-mail: pracownia@skene.com.pl

Wydawca wyraża zgodę na kopiowanie tekstu na potrzeby wystawienia przedstawienia przez nabywcę scenariusza.

Wstęp

Spektakl powstał z myślą o grupie uczniów uczestniczących w zajęciach kółka historycznego. Ma na celu humorystyczne ukazanie kilku wydarzeń z historii. Można w niego zaangażować zarówno kilku, jak i kilkunastu uczniów. Te same osoby mogą zagrać w kilku scenach, można też zmienić liczbę np. kapłanów czy niewolnic, w zależności od tego, ilu uczniów mamy do dyspozycji. Krótkie role dają możliwość zaangażowania osób, które dopiero przełamują się z występami scenicznymi.

Wypowiedzi w języku czeskim nie są autentyczne, stanowią połączenie słów czeskich i polskich.

Spektakl trwa 20-25 minut, w zależności od techniki gry aktorskiej i długości przerw między scenami.

Występują:

Simona
Ada

oraz w poszczególnych scenach:

Scena 2: Kleopatra, 2 niewolnice, Sługa, 3 kapłani

Scena 3: Dobrawa, Mieszko, 3 chłopki, 3 wojowie, służka

Scena 4: Jadwiga, Jagiełło, 2 krzyżacy

Scena 5: Caryca, Poniatowski, 2 szlachcice

Scena 6: Nauczycielka, ewentualnie kilkoro uczniów

Scenografia

Spektakl przewiduje przenoszenie miejsca akcji. Można to ukazać na wiele sposobów, np. przewieszając przed każdą sceną przez parawan materiał/rysunek nawiązujący do danego miejsca akcji.

Na środku sceny znajduje się kanapa, po lewej stolik z dwoma krzesłami. Na kanapie kładzie się Kleopatra, pozostali głównie bohaterowie mogą też na niej usiąść, mogą również stać.

Scena 1

Przy stoliku siedzą dwie dziewczyny, patrzą przed siebie, w stronę publiczności.

Simona

Ale dziś nudno.

Ada

Nic mi się nie chce.

Simona

Może pooglądamy telewizję?

Ada

Znowu chcesz tańczyć z gwiazdami?

Simona

Nie, ale wolę to niż uczenie się na sprawdzian z historii.

Ada

Masz rację, wszystko lepsze niż to.

Simona

Miałas otworzyć ten prezent od twojego szalonego wujka z Warszawy.

Ada

Ciekawe, co tym razem przysłał?

Simona

Ostatnio dostałaś elektroniczną bluzkę, która zmieniała kolor zależnie od pogody.

Ada sięga za stół, podnosi stamtąd przesyłkę, otwiera ją i wyjmuję małe urządzenie.

Ada

Co to może być?

Simona

Nie ma instrukcji?

Ada

Jest tylko karteczka: Mam nadzieję, że polubisz historię.

Simona

Bez sensu, nic nie rozumiem.

Ada

Tu jest jakieś pokrętło.

Simona

Zobacz, zmieniają się cyfry.

Ada

Na przykład damy minus trzydzieści siedem. Tu jest też enter.

Wybuch.

Simona

Co zrobiłaś?

Dziewczyny schodzą ze sceny. Ich ruchy mogą naśladować powolne „odrzućcie” spowodowane wybuchem. W tle muzyka.

Scena 2

Starożytny Egipt

Wchodzi Kleopatra wachlowana przez dwie niewolnice. Kładzie się w pozycji półleżącej na kanapie. Odpowiednie gesty niewolnic mogą nadać scenie bardziej humorystyczny charakter. Za nimi wchodzi sługa z dzbankiem i trzema naczyniami do picia, kładzie je na stoliku. Milknie muzyka.

Kleopatra

Na światło Ozyrysa? Co to za odgłosy? Cezar nie zapowiadał dziś swojego przyjazdu.

Niewolnica 1

To na pewno, o boska Kleopatro, twoi wielbicie, którzy pragną ujrzeć twoje cudowne oblicze.

Kleopatra

Ach, znowu ci wielbicie, jestem zmęczona tym. Sługo, proszę o karkade, chłodne oczywiście.

Sługa

Już podaję.

Wpadają Simona i Ada. Na widok ludzi zaczynają krzyczeć, niewolnice w odpowiedzi też krzyczą.

Ada

Gdzie my jesteśmy? Na jakimś planie filmowym?

Sługa

O niegodni, czy nie wiecie, że nie wita się boskiej Kleopatry krzykiem? Złóżcie jej pokłon.

Simona

Kleopatrze? To jakiś sen?

Ada

Może na wszelki wypadek skłóńmy głowy.

Kłaniają się.

Kleopatra

Skąd przybywacie wędrowcy i jak weszliście do mojego pałacu?

Ada

Bo ja dostałam prezent od wujka i potem...

Dzwoni telefon Simony.

Simona

O, przepraszam, macie tutaj dobry zasięg. (*Odbiera telefon*). Ciociu, nie mogę teraz rozmawiać, zadzwonię potem.

Kleopatra

Widzę, że jesteście wielkimi magami, bo nawet nasi kapłani tego nie potrafią. Z jakiego kraju, na Ozyrysa, przybywacie do nas?

Ada

Z Polski.

Simona

A to nie jesteśmy teraz w Polsce?

Niewolnica 1

Przebywacie wszak w pałacu boskiej Kleopatry.

Ada

Naprawdę?

Kleopatra

Spocznijcie i wypijcie wraz ze mną karkade. W tym czasie moje niewolnice zabawią was tańcem, a mój sługa uda się po najwyższych kapłanów, aby was mogli godnie przywitać.

Simona

Ale nie zatrujemy się tym karaka coś tam?

Niewolnica 2

Nie można zatruć się herbatą z hibiskusa przygotowaną starannie dla naszej Kleopatry, oby żyła wiecznie.

Ada i Simona siadają na krzesłach przy stole. Sługa podaje im naczynia, a potem wychodzi. Krótki taniec niewolnic. Wchodzą kapłani.

Kapłan 1

Witaj, boska Kleopatro, niech słońce ogrzewa twoją głowę, a krokodyl omijają twoje kości.

Kapłan 2

Słyszeliśmy, że dotarli do twojego pałacu kapłani z odległej Polski, którzy rozmawiają z przedmiotami.

Kapłan 3

Najwyżsi kapłani Egiptu pozdrawiają was i zapytują o cel waszego przybycia.

Kapłan 1

Chcecie nas przed czymś ostrzec?

Kapłan 2

Chcecie nas pokonać?

Kapłan 3

Chcecie nam wydrzeć nasze tajemnice?

Kapłan 2

Nigdy na to nie pozwolimy!

Kleopatra

Najwyższy kapłanie Ptolomeuszu, nie tak gwałtownie, może oni posiadają większą od ciebie władzę.

Ada

Ale my nic nie chcemy.

Simona

Zaczęłyśmy bawić się prezentem od wujka Ady. Pokaż to, Ada.

Ada

O, proszę.

Kapłan 1

Kolejne magiczne pudło, z którym umiecie rozmawiać?

Ada

Ja tylko zmieniałam tutaj cyfry. Pokażę jak. Zrobię na przykład 966 i dam enter.

Wybuch. Podobnie jak po pierwszej scenie wszyscy udają ruch odrzucenia przez wybuch. Muzyka.